

Vakar pats Stasys Eidrigėvičius pranešė, kad atsisako suteikti savo vardą Panevėžio valdžios neskaidriai stumiamam menų centrui ir jokių darbų nedovanos, o šiandien „Panevėžiečių klubo Vilniuje“ bendruomenė išplatino pareiškimą:

„Mes, žemiau pasirašanti „Panevėžiečių klubo Vilniuje“ bendruomenė, reiškiamo susirūpinimą dėl Panevėžio miesto kino teatro „Garsas“ išlikimo. Jau kuris laikas žiniasklaidoje pastebime ketinimą griauti kino teatrą „Garsas“ ir jo vietoje pastatyti Stasio Eidrigėvičiaus menų centrą,

Puiku, džiaugiamės, kad mieste atsiras naujas kultūros židinys, vertas pasaulyje garsaus panevėžiečio Stasio Eidrigėvičiaus vardo. Būtina jį statyti, tačiau nenaikinant veikiančių, įdirbį turinčių kultūros židinių.

Aukštaitijos sostinė vadinto Panevėžio miesto istorinis palikimas yra apgailėtinais apleistas arba visai išnykęs. Nugriautas buvo iškilaus skulptoriaus Juozo Zikaro namas, neleistinai „dingo“ paveldo žyme ženklinti Stanislovo Montvilo fabriko statiniai, tyčiojamasi iš istorinį paveldą liudijančio senojo dramos teatro pastato, salės, scenos, kurioje vaidino Lietuvą garsinę aktorius. Nesiekama išsaugoti Gabrielės Petkevičaitės-Bitės palikimo, kapinėse neženklintos Panevėžio teatro aktorių Amžino poilsio vietos ir t.t. Paveldas niokojamas ir toliau.

Nekomercinis kino teatras „Garsas“ – vienas seniausių Lietuvoje. kino teatras. Jo istorija prasidėjo 1928 m. liepos 14 d., kai Nina Fridmanienė savo namuose (Respublikos gatvėje) atidarė kino teatrą „Sirena“. 1939 m. kino teatras pirmasis pradėjo rodyti įgarsintus kino filmus ir nuo tada buvo pavadintas „Garso“ vardu. Tuo metu tai buvo vienintelis ir prestižinis kino teatras Panevėžyje.

Šiuo metu kino teatras siekia plėtoti sociokultūrines komunikacijas, skatina jaunimo ir vaikų išprusimą. Atnaujintoje salėje telpa netoli tūkstančio žiūrovų, dėl savo siekių pripažintas ir tapo prestižiniu Europos kino teatrų tinklo „Europa Cinemas“ nariu. Šiandien „Garsas“ tapo ir miestų modernizacijos bei laisvalaikio, kultūros, kino istorijos procesus liudijantis kultūros centras.

Apgailestaujame, kad mieste, kuriame teliko minimaliai išsaugotas paveldas, bus nugriautas dar vienas istorinis pastatas. Atgautos Nepriklausomybės metais Lietuvos miestuose ir miesteliuose buvo sunaikinta kino meno materialinė bazė. Lietuvos kino centro prie Kultūros ministerijos ir „Kurk Lietuvą“ atliktas tyrimas, tik 17 iš 60 Lietuvos savivaldybių šiuo metu yra nuolat veikiančios kino teatrai. Mažas veikiančių kino teatrų skaičius prisideda prie kultūrinės atskirties tarp didžiųjų centrų ir nuo jų nutolusių regionų didinimo.

?

Kino, kaip demokratiškiausio žanro, kultūros sritis įstatymu apibrėžta kaip „apimanti kūrybinę ir gamybinę kino veiklą, filmų platinimą, jų rodymą, sklaidą, kino kultūros sklaidos projektus, kino paveldo apsaugą ir kino teatrų veiklą“.

„Garsas“ – vienintelis veikiantis tokio architektūrinio, technologinio tipo kino teatras

Lietuvoje, pagal savo pirminę paskirtį nenutrūkstamai veikiantis 92 metus. 2017 m. kino teatre apsilankė 50 751 žiūrovas, parodyti 286 filmai, įvyko 2 474 kino seansai, uždirbta 159 503 Eurų pajamų (iš savivaldybės biudžeto skirta 155 080 Eurų), gautas papildomas projektinis finansavimas 7 projektams (bendra gauto finansavimo suma projektams 34 436 Eurų). 2018 m. kino teatre apsilankė 53 159 žiūrovai, parodyti 286 filmai, surengti 2 520 kino seansai, uždirbta 153 711 Eurų pajamų (iš savivaldybės biudžeto skirta 169 283 Eurų), gautas papildomas finansavimas 10 projektų (bendra gauto finansavimo suma projektams 36 672).

Manome, kad Lietuvos valstybės gerovės siekia kultūrą kuriantys, bet ne naikinantys procesai. Nauji pozityvūs reiškiniai gimsta ne kaip valdininkų diktato pasekmė, bet dialogo su pažangia miesto bendruomene išdava.”- rašoma pareiškime.

